

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 11

DÉU O L'EGO

Introducció

¹ Els sistemes de pensament de Déu i de l'ego, internament, són coherents, però són oposats en tot. Els seus resultats són tan oposats com els seus fonaments. Els dos sistemes no es poden posar d'acord ni es poden alternar.

² L'ego procedeix del desig del Fill de Déu de ser el pare del Seu Pare. És tracta d'un conflicte d'autor.

³ El nucli del teu sistema de pensament és la llum. Però així com t'apropes al nucli del sistema de pensament de l'ego, augmenta la foscor del camí. Tanmateix, la petita espira que hi ha dins la teva ment és suficient per il·luminar el recorregut.

³ L'ego reposa sobre una negra pedra angular de terror. Posa aquesta pedra a la vista i enfoca-la amb la teva espira. Així, podràs veure que cap de les teves pors tenia fonament.

⁴ Quan hakis vist els fonaments de l'ego sense por, hauràs vist també els de Déu i el Seu Fill. No mantinguis els fonaments de l'ego amagats de la llum, ja que les projeccions que t'ofereixen no te poden salvar. Jo t'ofereixo la llum i t'acompanyaré.

1. Els regals de la paternitat

¹ Ja has pres consciència que necessites curació. Doncs això és el que has d'oferir a la Filiació. Amb aquesta oferta iniciis el retorn a la veritat. Sigui quina sigui la part de la ment del Fill de Déu en la qual restaures la curació, la restaures en la teva.

² Allò que no té límits està per tot arreu. No te pots separar de l'univers, o de Déu que és l'univers. ³ La teva creació i la seva extensió no poden ser bloquejades ni tenen buits. Les teves creacions no han deixat d'estendre's i esperen el teu retorn.

⁴ Desconeixes l'infinit perquè has tractat de limitar allò que Déu va crear. Així, no pots conèixer les teves creacions mentre neguis l'infinit.

⁵ Déu i el Seu Fill no poden tenir límits, ja que nosaltres som l'univers. L'infinit no té sentit sense tu i tu no tens sentit sense Déu. Veu en les Seves creacions al Seu Fill. Contempla la Seva gloriosa creació i podràs apreciar el que Déu ha salvaguardat per a tu.

6 Solament pots conservar el teu lloc en la Ment de Déu si el dones com el vas rebre. Donar sense límits com Ell, te brinda el Seu goig. El teu amor és el Seu.

8 No coneixes la Voluntat de Déu, però l'Esperit Sant te la recorda. Si perceps la Seva Veu com una coacció, és que encara no has reconegut la teva voluntat.

9 Quan perceps a través de les pors de l'ego, la Voluntat de Déu sembla estar fora de tu, i que, per tant, no és la teva voluntat. Segons l'ego Déu sembla exigir coses que tu no vols donar. El Fill de Déu pot dormir, però no pot morir, ja que el Seu Pare és Vida.

10 Creure que la Voluntat de Déu no és la teva dóna lloc a la por i a la malaltia. Al no voler saber, t'amagues en la fosca negant la teva pròpia llum.

11 La Voluntat de Déu és que tota la Filiació sigui una i que estigui unida a Ell. Quan comparteixes la Seva Vida has de compartir-la amb altres per així poder ser conscient d'ella, doncs compartir és conèixer.

11 I així, la curació representa l'inici de l'acceptació que la teva voluntat és la Seva.

2. La convidada a curar

1 Si emmalaltir és separació, curar és el primer pas per unificar en tu *tenir* i *ser*. 2 Quan més dones o rebis curació, et tornes millor alumne i mestre. Els millors testimonis de la veritat són els que han sigut curats per ella.

2 Cada vegada que fas un miracle ensenyes la Paternitat de Déu. Cada pensament curatiu que aculls en la teva ment mostra que ets el Fill de Déu. Tot pensament agressiu que abriguis, nega la Seva Paternitat i que ets el Seu Fill.

3 No pots negar part de la teva ment i comprendre la Totalitat. Únicament pots curar-te a tu mateix perquè no t'entens ni saps qui ets. 4 La curació indica que vols instaurar la plenitud. I això te permet sentir la Veu del Sanador que coneix la teva plenitud.

4 Si tu el convides Ell te guiarà per anar més enllà de la curació que aconseguiries pel teu compte, ja que Ell, a la teva petita dosis de bona voluntat, sumarà Tota la Seva.

5 Llavors l'Esperit Sant, agraït, serà el teu hoste. Dóna-li protecció i la benvinguda ja que l'atenció que li donis és senyal que vols la Seva Companyia. Però cada vegada que escoltis al teu ego El Guia esperarà que el vulguis escoltar. Confia en la Seva Pacència.

6 No podràs descansar fins que no sàpigues quina és la teva funció i la duguis a terme. Reconeix la petita espira en la teva ment i mantent-te disposat a què s'estengui i a través d'aquesta expansió començaràs a recordar al Pare i al Seu Fill.

7 La vertadera llibertat consisteix en acceptar la veritat i que escoltis únicament a la Veu de Déu.

3. De les tenebres a la llum

¹ Quan te sentis aclaparat, no oblidis que t'has fet mal a tu mateix. Sempre perds la pau i la salut per conflictes. Els conflictes són cecs i no veuen a qui ataquen.

³ Quan acceptis la llum i la Voluntat de Déu veuràs tanta bellesa que sabràs que no s'ha pogut originar en tu. I com a conseqüència d'aquest goig crearàs bellesa en el Seu Nom.

⁴ La teva vida és un viatge de pors i de dolor. És un vagar difícil en la soledat. Però no és el que desitges recórrer. Camina en la llum i no vegis als companys sinistres. ⁵ La teva petita espira és part d'una llum que te pot alliberar de la fosca.

⁷ No pots entrar en el temple de Déu amb els companys sinistres al teu costat, però tampoc pots entrar tot sol. Tots els teus germans han d'entrar amb tu, però tu primer els has d'acceptar.

⁸ Accepta en la teva ment la Filiació sense deixar a ningú a fora, i beneeix-la amb la teva llum. El temps no pot separar-te de la veritat si l'empres a favor del que és etern.

4. L'herència del Fill de Déu

¹ Recorda sempre que la Filiació és el teu Ser i que reconèixer-ho és la teva salvació. El teu esperit no necessita salvar-se, però la teva ment dividida necessita aprendre que és una. La glòria de Déu és la teva herència. Si odies a una part de la Filiació deixes de saber qui ets.

² Atès que el poder de la teva voluntat no pot ser reduït, el que experimentes quan negues a Déu te segueix protegint. ³ La teva pau descansa en el fet que la Seva pau no té límits. Si limites la seva pau perdràs de vista el teu Ser.

⁴ Quan acceptis que solament tu pots limitar-te estaràs en el principi de la il·luminació. Les fases inicials del redespertar poden arribar a ser doloroses, doncs al deixar de donar la culpa als altres, moltes vegades s'acull a dins d'un mateix.

⁴ Però això també és un atac a la Filiació, doncs no hi ha diferència entre el que es troba a dins i el que es troba a fora.

⁵ Donar-se la culpa és una defensa. La culpa és cosa de l'ego. No pots culpar-te a tu mateix sense culpar als altres. No s'ha de veure en cap lloc. No pots estar en presència de Déu si ataques al seu Fill.

⁶ Crist t'espera en l'altar de Déu de la teva ment superior, però no hi vagis amb cap condemnaió perquè creuràs que la porta està tancada i que no pots entrar.

⁷ Crist és l'expansió de l'Amor i de la bellesa de Déu. Crist confia en què l'acceptis a Ell com el que tu ets i que acceptis la Seva Plenitud com la teva pròpia.

5. La dinàmica de l'ego

- 1 Ningú pot fugir de les il·lusions si no les examina, doncs al no examinar-les les protegeix.
- 2 La curació és l'acte de treure tots els obstacles que t'impedeixen el coneixement. Si examines les il·lusions sense protegir-les veuràs la font de la por, que no és real.

2 Per esvair els efectes de la por: primer dóna't compte de que la por no és real, per tant nega la seva realitat. Segon pas: allò que no té efectes no existeix. Així la llum espargeix la confusió. No tinguis por de mirar la por, ja que no es pot veure.
- 3 Tot l'engany de la separació reposa en la creença que l'ego té algun poder. Però tot poder és de Déu. L'ego no té cap poder, ja que procedeix de tu.
- 4 L'objectiu de l'ego és aconseguir la seva pròpia autonomia. Per això vol estar separat i vol ser autosuficient i independent de qualsevol altre poder que no sigui el seu.
- 5 Si vols eliminar els efectes de l'ego reconeix que la seva font està en desacord amb la teva pròpia naturalesa. El conflicte entre els desitjos buits de l'ego i la Voluntat de Déu no és real. 6 Tu estàs dintre de l'autonomia de Déu. Tu i Déu sou interdependents.
- 7 L'ego està totalment segur del seu propòsit, i defensa la separació atacant. Ell sempre està molt atent. Tu, en canvi, estàs confús perquè no reconeixes el teu propòsit.
- 8 L'ego sempre procura evitar que te donis compte que li tens por i que et fa tornar petit. Així per a què li siguis lleial, l'ego et fa creure que te pot donar poder.
- 9 L'ego fa que te consideris orgullós, mancat de fe, insubstancial, recelós, superficial, dur o aferrat, però no permet que siguis conscient que tens por. L'ego sempre te minimitza la por perquè no la desfaisis.
- 10 L'amenaça més seriosa per a l'ego és que percebis que qualsevol cosa que sembla separar-te de Déu és por. Al passar per alt l'amor tindràs por del que és irreal, ja que t'hauràs negat a tu mateix.
- 11 Quan aprenguis a identificar la por, això te permetrà diferenciar entre el que és fals i el que és vertader. 12 Reconeix que l'ego sols t'ha aportat por i te serà molt difícil defensar que la por te dóna felicitat. Només un boig elegiria la por en comptes de l'amor.
- 13 L'ego ho analitza i ho fragmenta tot en petites parts desconnectades entre elles fins arribar al caos. L'Esperit Sant, en canvi, accepta per poder apreciar la plenitud.
- 14 L'ego es concentra en els errors i passa per alt la Totalitat. Per a ell l'error és real i la veritat és falsa. 16 L'ego selecciona els seus testimonis amb cura per, finalment, demostrar no res i només pot convèncer als que ja estan enganyats.
- 18 Cada germà que trobes és un testimoni de Crist o de l'ego segons el que percep en ell.

6. El despertar a la redempció

¹ Creus en el que veus, i no pots veure allò que no creus. La percepció es construeix sobre l'experiència, i l'experiència duu a les creences. De fet, el que veus és allò que creus.

² Per ser conscient necessites interpretar, doncs el que veus és la teva pròpia interpretació.

³ Fins que no acceptis a Crist completament te consideraràs orfe. Deixa que sigui Crist en tu qui interpreti per tu. Les seves percepcions són la teva consciència natural. L'única cosa que te cansa són les teves distorsions.

⁴ Si vius en Déu vius en Crist. Crist és la teva resurrecció. Tu vius en cada un dels teus germans i ells viuen en tu. ⁵ El Déu de la resurrecció només te demana que facis la teva voluntat sense sacrificar-te i amb l'alegria de la llibertat.

⁶ La resurrecció és el símbol del goig. La llibertat d'abandonar el que et fereix, t'humilia i te fa por no se te pot imposar, però se te pot oferir a través de la gràcia de Déu. I tu pots acceptar-la.

⁷ No trobaràs pau fins que no t'hagis extret tots els teus claus i totes les teves espines. La tasca de la redempció és posar fi a la crucifixió. ⁸ Mentre te crucifiquis a tu mateix o percebis el teu germà com crucificat, és que estàs dormit i tindràs malsons.

⁹ Però la cridada al despertar es troba dintre de tu i despertaràs. No posis límits a allò que Crist pot fer a través de tu. La redempció se reconeix únicament compartint-la.

7. La condició de la realitat

¹ El món que veus va ser creat falsament pel Fill de Déu i no és com el veus. Déu va crear únicament el que és etern i tot el que veus té data de caducitat i dura poc. Així doncs, hi ha un altre món que tu no veus.

² Tots els pensaments amorosos són eterns i són reals. El món real es pot percebre, però només el pots percebre a ell. Doncs si perceps tant el que és bo com allò que és dolent estaràs acceptant el que és fals i vertader sense distingir clarament entre ells.

³ L'ego mai percep només el que és bo i sempre afegeix a allò que és real alguna cosa que no ho és, confonent així la il·lusió amb la realitat.

³ Percebre solament el món perdonat te conduirà al Cel, ja que te capacitarà per comprendre'l. ⁴ Al negar el que és oposat a la bondat te permet reconèixer la condició de la realitat. I aquesta és la condició de la realitat o del coneixement.

⁴ De tot el que has fabricat el món real és l'únic que l'Esperit Sant ha conservat per a tu i la salvació consisteix en percebre únicament això.

8 El problema i la resposta

¹ Aquest curs ensenya que únicament la veritat és real. Quan percebis el món real reconeixeràs que no ho creies. Quan se transformi tota percepció en coneixement el Cel i la terra seran un. O sigui, el món es convertirà en Cel.

³ No comprens el significat del que veus ni del que escoltes. Cap dels teus pensaments són totalment vertaders.

³ Necessites aprendre a veure i a escoltar, doncs no comprens res. Per percebre correctament necessites el Mestre. Per a això, cal posar en dubte tot el que t'has ensenyat pel teu compte.

⁴ Tu vas provocar el problema de la separació que Déu ja ha solucionat. Per avançar pregunta't: *Desitjo el problema o la solució?* Decideix-te per la solució i te n'adonaràs que ja disposes d'ella.

⁵ L'Esperit Sant te donarà la resposta a cada problema específic mentre creguis que els problemes són específics. Quan te negues a demanar és perquè creus que demanar equival a perdre en comptes de compartir.

⁶ L'Esperit Sant te donarà tot el que comparteixes amb Déu sense demanar-te res a canvi.

⁷ Res que vingui de Déu pot esclavitzar-te. ⁹ Els pensaments amorosos del teu germà són allò que en ell és veritat.

¹⁰ En el món perdonat no hi ha malalties, ja que en ell es desconeix la separació. En el món real sols es reconeixen els pensaments amorosos, i posat que tots disposen de la teva ajuda, l'Ajuda de Déu sempre està amb tu.

¹¹ La curació del teu germà és la teva. La separació en la seva ment és la teva. Estimar-te a tu mateix és curar-te a tu mateix. Ens curem junts al viure junts i a l'estimar junts. ¹² Si t'enfades per alguna cosa, t'ataques a tu mateix i condemnes al Fill de Déu.

¹² Deixa que l'Esperit Sant perdoni totes les ofenses i atacs que el Fill de Déu comet contra ell mateix i percep a tots solament amb el Seu Consell. Accepta el Seu poder sanador i estén-te a tots els que Ell t'envií.

¹⁴ Tens por dels germans, del Pare i de tu mateix. Tu no saps el que ells són, i per això els veus com fantasmes o monstres. Per això necessites la veritat, per poder esvair les teves pors.

¹⁵ Quan percebis sense enganys, acceptaràs el món real enlloc del món que veus.